

UNIVERSITATEA „OVIDIUS” DIN CONSTANȚA

Școala Doctorală de Științe Umaniste

Domeniul Filologie

REZUMATUL ÎN LIMBA ROMÂNĂ

AL TEZEI DE DOCTORAT

**Lexical Means of Stance in English and German Academic Writing:
Corpus-Based Analysis of Academic Essays by Multilingual Students in a
Romanian University Environment**

Conducător de doctorat

Prof. univ. dr. habil. Laura-Mihaela Mureșan

Student doctorand

Alina Strugaru

CONSTANȚA, 2025

CUPRINS

Abstract	i
Acknowledgement	iii
Table of contents	v
List of abbreviations	vii
List of tables	ix
List of figures	x
List of appendices	xi
I. Introduction	1
II. Theoretical foundations	10
2.0 Initial considerations	10
2.1. Stance in academic writing	10
2.1.1. Stance in English academic writing	10
2.1.2. Stance in German academic writing	12
2.2. Lexical bundles and formulaic sequences	15
2.2.1. Conceptual and terminological clarifications	15
2.2.1.1. Formulaic sequences	16
2.2.1.2. Lexical bundles	16
2.2.1.3. Lexical chunks	17
2.2.1.4. Collocations	18
2.2.1.5. Concgrams	20
2.2.1.6. Other terms	20
2.2.1.7. Preliminary conclusions	22
2.2.2. Defining lexical bundles	23
2.2.3. Classifications of lexical bundles	25
2.2.4. Lexical bundles and their functions	29
2.3. Single-word stance markers	35
2.3.1. Stance markers in English academic writing	35
2.3.1.1. Theoretical frameworks	35
2.3.1.2. Single-words stance markers	35

2.3.1.3. Complement clauses	37
2.3.1.4. Academic lexis and inventories	38
2.3.1.5. Summary	39
2.3.2. Stance markers in German academic writing	40
2.4. Academic writing across contexts	42
2.4.1. Academic writing and cultural differences	42
2.4.2. Academic writing and linguistic differences	46
2.4.3. Academic writing and disciplinary differences	49
2.4.4. Academic writing and academic genres	51
2.4.5. Institutional guidelines and student practice	53
2.5. Learner perspectives on academic writing	55
2.5.1. Challenges in academic writing	55
2.5.2. Identities in academic writing	61
2.5.3. Academic writing, attitudes and perceptions	67
2.6. Summary	69
III. Methodological approach and description of the bilingual corpus	70
3.0. Initial considerations	70
3.1. Corpus description	70
3.2. Corpus analysis procedures	75
3.2.1. Corpus preparation	76
3.2.2. The process of n-gram retrieval and filtering	76
3.2.3. The process of classifying n-grams and stance expressions	79
3.2.4. Approach to single-word analysis	84
3.3. Triangulation via a questionnaire-based survey	88
3.4. Summary	90
IV. Empirical study: analysis, findings and discussion	92
4.0. Initial considerations	92
4.1. Analysis of 4-grams and discussion of the findings	92
4.2. Analysis of 4-grams classified as stance expressions and discussion of the findings	96
4.2.2. Hedging 4-grams	100
4.2.3. Epistemic 4-grams	101

4.2.4. 4-grams expressing obligation and directive	105
4.2.5. 4-grams expressing ability and possibility	106
4.2.6. 4-grams expressing evaluation	109
4.2.7. 4-grams expressing intention and prediction	113
4.2.8. Partial conclusions	115
4.3. Analysis of single words that express stance with a focus on the verbs	117
4.3.1. Modal and semi-modal verbs	117
4.3.1.1. Modal and semi-modal verbs that express possibility, permission and ability	118
4.3.1.2. Modal and semi-modal verbs that express necessity and obligation	125
4.3.1.3. Modal and semi-modal verbs that express prediction and volition	128
4.3.1.4. Preliminary conclusions	131
4.3.2. Stance verbs	132
4.3.2.1. Epistemic verbs that express certainty	134
4.3.2.2. Epistemic verbs that express likelihood	144
4.3.2.3. Attitude verbs	151
4.3.2.4. Communication verbs	155
4.3.2.5. Cognition and perception verbs	164
4.3.2.6. Verbs of desire, intention and decision	169
4.3.2.7. Verbs of causation, modality and effort	175
4.3.2.8. Preliminary conclusions	183
V. The students' voice	186
5.1. Setting the scene	186
5.2. Qualitative analysis of questionnaire responses, findings and discussion	187
5.3. Corpus-assisted analysis of questionnaire responses and discussion of the main findings	192
5.4. Integration of the findings and final discussion	197
VI. Conclusions	204
Works cited	216
Appendix	237

Cuvinte cheie

scriere academică, poziționare autorială, secvențe lexicale recurente, marcatori ai poziționării autoriale, corpus bilingv, studenți multilingvi, engleza ca limbă străină, germana ca limbă străină

Rezumatul în limba română al tezei de doctorat

Introducere și context

Scrierea academică nu este doar un mijloc de transmitere a informațiilor, ci o practică comunicativă complexă prin care autorii își stabilesc credibilitatea și își negociază apartenența la comunitățile disciplinare (Swales, 1990; Hyland, 2012). Un concept central în acest proces este cel de poziționare autorială, adică ansamblul mijloacelor lingvistice prin care autorii își exprimă atitudinile, gradul de certitudine sau de prudență în formularea afirmațiilor, dar și identitatea în raport cu cititorii (Hyland, 2005; Thompson, 2001).

Rolul poziționării autoriale devine deosebit de important în contextul academic multilingv, unde studenții trebuie să se adapteze la tradiții retorice diferite. În contextele anglo-americe, de pildă, sunt favorizate poziționarea dialogică explicită și implicarea interpersonală (Hyland, 2005), în timp ce stilul academic german este asociat mai degrabă cu impersonalitatea, prudența și reținerea (Clyne, 1987; Duszak, 1997). Acest contrast translingvistic ridică întrebări privind modul în care studenții multilingvi își ajustează strategiile de scriere atunci când trec de la o limbă la alta.

Studiile de până acum oferă mai multe direcții de abordare ce fundamentează prezentul studiu. Prima privește marcatorii lexicali ai poziționării autoriale, precum verbele modale, verbele de poziționare, adjectivele și adverbele, care constituie resurse esențiale pentru calibrarea certitudinii și a relațiilor interpersonale (Biber & Barbieri, 2007; Hyland, 2012). A doua direcție vizează secvențele lexicale recurente, demonstrate prin cercetările anterioare ca fiind fundamentale pentru organizarea discursului și exprimarea poziționării (Wray, 2002; Hyland, 2008; Biber, Conrad & Cortes, 2004). O a treia direcție rezultă din studiile contrastive, care arată cum tradițiile retorice modelează poziționarea autorială și evidențiază diferențe majore între practicile academice engleze și germane (Helbig, 1983; Diewald, 1999; Frank, 2017). Cea de-a patra direcție reprezintă perspectivele centrate pe studenți, care subliniază că poziționarea

autorială presupune nu doar competență lingvistică, ci și negociere culturală și construcție identitară, deoarece studenții multilingvi trebuie să echilibreze fluența, claritatea și conformitatea cu normele disciplinare (Bychkovska & Lee, 2017; Li & Schmitt, 2009; Bao & Liu, 2022).

Obiectivele și întrebările de cercetare

Pornind de la aceste considerente, prezenta teză își propune să integreze analiza bazată pe corpus cu perspectiva studenților, pentru a explora modul în care poziționarea autorială este exprimată în scrierea academică în diferite limbi. Concret, studiul compară eseuri în engleză și eseuri în germană scrise de același grup de studenți români din cadrul unui program de filologie, astfel diminuând factorii de variație și oferind cadrul pentru o analiză detaliată a convențiilor lingvistice și culturale proprii fiecărei limbi. Obiectivul acestui studiu este, în ansamblu, de a genera perspective cu relevanță pentru învățământul superior multilingv, în special în acele contexte unde studenții se confruntă cu cerința de a scrie adecvat în mai multe tradiții lingvistice și disciplinare. În consecință, studiul pornește de la următoarele întrebări de cercetare:

1. Care este frecvența și distribuția secvențelor lexicale recurente în eseurile redactate în engleză și germană de către aceiași autori multilingvi?
2. Ce tipuri de secvențe lexicale care exprimă poziționarea autorială sunt utilizate și cum variază acestea între eseurile în engleză și cele în germană?
3. Care sunt cei mai frecvenți marcatori unici ai poziționării autoriale în eseurile în engleză și cele în germană și care este distribuția lor pe categorii funcționale?
4. Cum sunt folosite verbele de poziționare în eseurile academice în engleză și germană, în special în raport cu propozițiile complete?
5. Care este relația dintre percepțiile studenților despre scrierea academică (exprimate în răspunsurile la chestionar) și utilizarea expresiilor de poziționare autorială?

Metodologia și copusul bilinv

Studiul adoptă o abordare metodologică mixtă, care îmbină analiza bazată pe corpus cu perspectiva studenților. Baza empirică este reprezentată de un corpus bilingv format din 60 de eseuri scrise în limba engleză și 60 de eseuri în limba germană, redactate de același grup de studenți români.

Analiza s-a desfășurat pe două direcții complementare: pe de o parte, au fost extrase secvențele lexicale recurente sub formă de n-grame și clasificate conform unor taxonomii structurale și funcționale consacrate; pe de altă parte, au fost identificați marcatorii unici ai

poziționării autoriale (verbe modale și verbe lexicale), pe baza listei propuse de Biber (2006) pentru scrierea academică în limba engleză, care a fost adaptată și pentru corpusul de eseuri în germană. O atenție deosebită a fost acordată verbelor lexicale urmate de propoziții complementive.

Pentru a veni în completarea analizei de corpus, am pregătit un chestionar pe care l-am distribuit autorilor eseurilor. Răspunsurile acestora au oferit informații valoroase despre dificultățile întâmpinate, strategiile adoptate și percepțiile asupra scrierii academice în cele două limbi. În ciuda limitărilor legate de dimensiunea corpusului și de diferențele de nivel lingvistic, acest design triangulat oferă atât rigoare cantitativă, cât și profunzime calitativă.

Privire de ansamblu asupra capitolelor

Această teză este structurată în șase capitole. Capitolul I stabilește contextul studiului prin raportarea la dezbaterile actuale privind scrierea academică și poziționarea autorială. De asemenea, prezintă motivația cercetării, conturează cadrul teoretic, evidențiază aspectele insuficient explorate până acum și formulează obiectivele și întrebările de cercetare care ghidează demersul tezei.

Capitolul II conturează cadrul teoretic al tezei, definind conceptul de poziționare autorială ca expresie a atitudinilor, evaluărilor și gradelor de certitudine, element esențial în negocierea sensului și credibilității în discursul academic (Hyland, 2005; Charles, 2009). Este prezentat contrastul dintre tradițiile anglo-americe, orientate spre poziționare explicită și dialogicitate (Hyland & Tse, 2005), și cele germane, caracterizate de impersonalitate și prudență (Helbig, 1983; Diewald, 1993). O temă centrală o constituie secvențele lexicale recurente, definite ca unități plurilexicale cu funcții organizaționale și retorice, frecvente și variate la autorii experți, dar limitate și convenționalizate la studenți (Hyland, 2005; Burger, 2010). Capitolul discută și marcatorii lexicali ai poziționării autoriale (verbe modale, verbe de poziționare, adjective și adverbe evaluative), cu diferențe notabile între practicile de scriere în limbile engleză și germană (Hyland & Tse, 2005; Diewald, 1993). Totodată, scrierea academică este prezentată ca rezultat al interacțiunii dintre tradiții culturale, norme disciplinare și convenții instituționale, convergente în principii precum claritatea, coerența și precizia (Steyer, 2018; Siepmann, 2006). Secțiunea finală abordează scrierea academică din perspectiva studentului, arătând că aceasta presupune nu doar competență lingvistică, ci și construcție identitară și adaptare culturală, proces ce implică motivație, reflecție și sprijin din partea mediului academic (Sommers & Saltz, 2004; Bekar & Yakhontova, 2021).

Capitolul III prezintă cadrul metodologic al studiului, descriind atât constituirea corpusului bilingv, cât și procedurile de analiză. Scopul este de a evidenția modul în care studenții multilingvi își exprimă poziționarea în scrierea academică prin secvențe lexicale recurente și marcatori lexicali, conectând aceste constatări cu perspectiva lor asupra procesului de scriere. Corpusul include 120 de eseuri de analiză literară, împărțite egal între engleză și germană, redactate de același grup de studenți români. Textele au fost selectate pe criterii de omogenitate, apoi anonimizate și uniformizate din punct de vedere al formatării și al conținutului nerelevant, pentru a putea fi comparate și analizate cu instrumentele de procesare automată (Anthony, 2020).

Procesarea a presupus pregătirea corpusului, extragerea n-gramelor și identificarea secvențelor de patru cuvinte, considerate relevante pentru surprinderea tiparelor frazeologice. Filtrarea și clasificarea s-au bazat pe modelele lui Biber & Barbieri (2007) și Hyland (2012) pentru tipurile de secvențe lexicale, completate de Simpson-Vlach & Ellis (2010) pentru expresiile de poziționare autorială.

În paralel, au fost analizați și marcatorii lexicali, pe baza clasificării lui Biber (2006). Din lista sa au fost selectate verbele modale și verbele lexicale, împărțite pe categorii funcționale: posibilitate, necesitate și predicție (pentru verbele modale), respectiv certitudine, probabilitate, atitudine, comunicare, cogniție, dorință și cauzalitate (pentru verbele lexicale). Pentru a permite comparația între limbi, lista a fost tradusă și adaptată pentru corpusul german. O atenție specială a fost acordată construcțiilor complete, considerate contexte esențiale pentru exprimarea sensului epistemic și evaluativ.

Metodologia a fost completată printr-un chestionar aplicat studenților, care a oferit date calitative despre percepțiile, dificultățile și strategiile lor în redactarea textelor academice în cele două limbi străine.

Capitolul IV prezintă rezultatele analizei, raportându-le la întrebările de cercetare. Structura sa cuprinde două secțiuni principale: analiza secvențelor lexicale recurente de patru cuvinte și analiza marcatorelor lexicali ai poziționării autoriale. În prima parte, sunt descrise distribuția generală a acestor secvențe în corpusul bilingv și clasificarea lor în patru categorii funcționale: organizatori discursivi, expresii referențiale, expresii de poziționare și formule specifice disciplinei. Această etapă a evidențiat contraste importante între engleză și germană. Eseurile în engleză includ o varietate mai mare de secvențe orientate spre conținut, adesea

asociate cu poziționarea epistemică, în timp ce eseurile în germană se bazează în principal pe expresii structurale și formule consacrate, menite să sublinieze organizarea discursului și evaluarea afirmațiilor.

Analiza secvențelor lexicale care exprimă poziționarea autorială evidențiază diferențe clare între cele două limbi. Eseurile în engleză se remarcă prin secvențe lexicale epistemice precum *the fact that* sau *can be seen as*, care le permit autorilor să își formuleze afirmațiile cu încredere, uneori chiar categoric. În schimb, eseurile în germană utilizează frecvent construcții modal-pasive de tipul *lässt sich sagen*, mai ales în concluzii, ceea ce accentuează prudența și caracterul tentativ al afirmațiilor. Secvențele lexicale evaluative apar relativ rar în engleză, de regulă în formule precum *an important role in*, dar sunt mai frecvente și mai variate în germană, unde reflectă preferința retorică pentru justificare explicită și sublinierea importanței temei sau a fenomenului discutat. Și secvențele lexicale care exprimă predicția sau intenția diferă: eseurile germane le folosesc abundent (*weil ich herausfinden möchte, um zu zeigen dass*), în timp ce în engleză apar mult mai rar.

Analiza marcatorilor lexicali ai poziționării autoriale arată că eseurile în engleză dispun de o flexibilitate retorică mai mare, mai ales prin folosirea verbelor modale care exprimă posibilitatea (*can, could, may, might*), care le permit autorilor să atenueze interpretările, să formuleze ipoteze și să recurgă la speculație. Eseurile în germană, în schimb, folosesc aceste modale mult mai puțin pentru atenuarea afirmațiilor, preferând construcțiile formulaice cu *sich lassen*, prin care exprimă interpretări prudente. Verbele modale care exprimă obligația (*must, should* vs. *müssen, sollen*) apar în ambele corpusuri, dar cu funcții diferite: în engleză sunt integrate dinamic în pasaje analitice, în timp ce în germană apar mai ales în formule fixe de organizare. Și verbele modale care exprimă intenția și dorința se diferențiază: eseurile în engleză recurg frecvent la *will* și *would*, în timp ce eseurile în germană se limitează la *möchte* sau *wollen*, folosite în special în introduceri.

Analiza verbelor de poziționare autorială evidențiază contraste clare în toate cele șapte categorii examinate. Eseurile în engleză folosesc frecvent verbe care exprimă certitudinea precum *realize, show* sau *prove*, adesea fără marcatori de atenuare, în timp ce eseurile în germană se bazează în special pe *zeigen* și *feststellen*, utilizate în contexte formulaice sau prudente. Verbele care exprimă probabilitatea (*think, seem, believe*) sunt frecvente în eseurile de limbă engleză, dar în cele de limbă germană, *scheinen* și *glauben* apar mai rar și în forme mai

convenționalizate. Verbele care exprimă atitudinea sunt în general puține: *feel* sau *hope* apar ocazional în texte scrise în limba engleză, în timp ce *fühlen* sau *wünschen* sunt folosite doar în puține instanțe în textele de limbă germană. Verbele de comunicare precum *say* și *suggest* sunt folosite în eseurile scrise în engleză pentru a introduce și atribui ideii autorilor analizați și pentru a implica cititorul, în timp ce *sagen* și *zeigen* apar în eseurile scrise în germană mai ales în formule fixe, de regulă în concluzii. Verbele care exprimă cogniția și percepția (*expect*, *consider*) apar într-o varietate mai mare în eseurile redactate în engleză, în timp ce în cele scrise în germană predomină *glauben* și *wissen*, folosite într-un număr mai restrâns de contexte. Verbele care exprimă dorința și intenția (*want*, *decide*) apar mai variat în eseurile redactate în engleză, unde le permit studenților să își afirme mai clar rolul activ și intențiile, în timp ce în eseurile scrise în germană forme precum *sich entscheiden* sunt folosite mai ales în introduceri și în secțiunile metodologice. În fine, verbele care exprimă cauzalitatea (*allow*, *try*) apar în eseurile redactate în engleză pentru a lega interpretarea de implicarea cititorului, în timp ce echivalentele lor din eseurile scrise în germană, precum *versuchen* și *ermöglichen*, sunt folosite mai ales pentru descrierea procedurilor metodologice.

Rezultatele analizei scot în evidență trei tendințe majore. În primul rând, eseurile scrise în engleză se caracterizează printr-un stil mai direct, mai sigur și mai deschis retoric, dar cu riscul de a formula afirmații prea categorice. În al doilea rând, eseurile scrise în germană pun accent pe prudență, reținere și utilizarea unor formule consacrate, ceea ce reflectă convențiile academice, dar poate face textele să pară rigide. În al treilea rând, ambele corpusuri arată o folosire redusă sau nepotrivită a unor resurse de poziționare autorială, precum secvențe lexicale recurente cu rolul de atenuare a afirmațiilor, verbele de comunicare sau verbele care exprimă atitudinea, ceea ce sugerează că studenții sunt încă în proces de învățare a calibrării vocii academice.

Capitolul V prezintă experiențele trăite de către studenți în raport cu scrierea academică în cele două limbi străine. În acest scop a fost realizat un chestionar, oferind o perspectivă centrată pe student menite să completeze și să îmbogățească concluziile rezultate din analiza lingvistică a corpusului.

Chestionarul a fost adresat celor șaiszeci de studenți ale căror eseuri au constituit corpusul bilingv, însă doar șaisprezece au răspuns. Deși numărul respondenților este redus, răspunsurile oferă informații utile despre modul în care studenții multilingvi percep scrierea academică în engleză și germană. Instrumentul a cuprins șapte întrebări deschise, formulate pentru a surprinde

experiențele lor cu diferite genuri discursive academice, frecvența sarcinilor de redactare, dificultățile resimțite în fiecare limbă, strategiile folosite pentru a le depăși și diferențele observate atât între engleză și germană, cât și între contexte disciplinare.

Rezultatele confirmă și detaliază tiparele evidențiate de analiza corpusului. Majoritatea respondenților descriu scrierea academică în engleză drept mai fluentă, directă și expresivă. Ei afirmă că se simt mai încrezători atunci când folosesc engleza pentru a-și exprima ideile, subliniind că limba le oferă libertate creativă și posibilitatea de a-și contura o voce personală. În schimb, scrierea în germană este percepută ca rigidă, tehnică și solicitantă. Respondenții menționează dificultăți legate de vocabular, gramatică și mai ales de regulile de citare, recunoscând că se bazează adesea pe instrumente de traducere și resurse online. Dacă engleza este asociată cu fluenta și expresivitatea spontană, germana este văzută ca o limbă care cere precizie minuțioasă și respectarea strictă a convențiilor, în detrimentul individualității.

Strategiile de depășire a acestor dificultăți variază. În engleză, studenții se bazează mai ales pe exersarea scrierii academice și pe lectura textelor academice, în timp ce în germană apelează frecvent la dicționare, programe de traducere automată și verificatoare gramaticale. Aceste diferențe arată că autorii eseurilor percep scrierea academică în germană ca fiind mai dificil de stăpânit.

Chestionarul evidențiază și diferențele percepute între discipline. Scrierea în domeniul literaturii este văzută ca mai deschisă și creativă, oferind libertate de interpretare și implicare personală. În schimb, scrierea în lingvistică, studii de traducere sau alte domenii tehnice este percepută ca rigidă și mecanică, cerând structuri stricte, terminologie specializată și citare riguroasă. Această variație disciplinară confirmă că poziționarea autorială este influențată nu doar de limbă, ci și de genul discursiv și de așteptările instituționale.

În ansamblu, concluziile arată că studenții multilingvi sunt conștienți de dificultățile scrierii în mai multe limbi și discipline. Ei percep engleza ca pe o limbă care oferă libertate și expresivitate, iar germana ca pe una mai rigidă și strict reglementată. Aceste percepții confirmă rezultatele analizei de corpus și demonstrează că poziționarea autorială reprezintă atât un proces de negociere culturală și disciplinară, cât și o expresie lingvistică. Dând autorilor posibilitatea să își facă auzită propria voce, capitolul încheie studiul empiric subliniind rolul identității, al agențialității și al dimensiunilor subiective ale scrierii academice în contexte multilingve.

Capitolul VI este dedicat concluziilor și evidențiază două direcții principale: distribuția generală a secvențelor lexicale recurente și modul în care poziționarea autorială este exprimată prin marcatori, atât plurilexicali, cât și unici. Aceste constatări sunt completate de răspunsurile la chestionarul destinat autorilor eseurilor, care oferă o perspectivă asupra felului în care aceștia își percep propriile experiențe și practici academice.

Analiza secvențelor lexicale recurente evidențiază contraste clare între eseurile redactate în engleză și cele în germană. Textele în engleză se disting prin secvențe epistemice precum *the fact that*, care permit prezentarea interpretărilor cu siguranță retorică, dar adesea cu mai puțină nuanțare. În schimb, eseurile în germană folosesc un repertoriu mai variat de secvențe evaluative și intenționale, reflectând convențiile academice specifice care încurajează argumentarea clară și explicarea alegerii temei. Interesant este că, în ambele limbi, secvențele de atenuare și cele directive apar rar, ceea ce sugerează tendința studenților de a formula afirmații categorice. Totuși, la nivelul marcatorelor lexicali se observă urme de prudență, indicând o conștientizare parțială a necesității de a nuanța retoric afirmațiile. Aceste rezultate arată că poziționarea autorială în scrierea academică este influențată nu doar de resursele lingvistice, ci și de atitudinile culturale față de evaluare, interpretare și modul de afirmare a credibilității.

Analiza verbelor modale scoate în evidență diferențe clare: în eseurile redactate în engleză apar frecvent verbe care exprimă posibilitatea (*can, could, may, might*), integrate flexibil în analiză, în timp ce în cele redactate în germană predomină construcțiile modal-pasive formulaice (*lässt sich sagen*), mai ales în concluzii. Verbele modale ale obligației (*must/should* vs. *müssen/sollen*) apar în ambele corpusuri, dar sunt folosite mai dinamic în engleză și mai rigid, în formule fixe, în germană. Diferențe apar și la exprimarea intenției: în eseurile în engleză se folosesc des *will* și *would* pentru a formula scopuri sau ipoteze, pe când în cele în germană *möchte* și *wollen* sunt limitate la introduceri. În ansamblu, eseurile în engleză se disting prin flexibilitate și deschidere speculativă, iar cele în germană prin prudență și formulări rigide.

Analiza verbelor de poziționare autorială arată că eseurile redactate în engleză folosesc frecvent verbe care exprimă certitudinea (*realize, show, prove*), probabilitatea (*think, seem, believe*), precum și verbe care exprimă cogniția, percepția și comunicarea (*expect, consider, say, suggest*), ceea ce le conferă varietate și flexibilitate retorică. În schimb, eseurile în germană se bazează pe un repertoriu mai restrâns, dominat de *zeigen* și *feststellen*, iar alte verbe, precum cele care exprimă probabilitatea (*scheinen, glauben, denken*), atitudinea (*fühlen, wünschen*), cogniția

(*glauben, wissen*), intenția (*sich entscheiden*) sau cauzalitatea (*versuchen, ermöglichen*), apar rar și mai ales în formule convenționalizate, folosite în introduceri, concluzii sau secțiuni metodologice.

Raportate la întrebările de cercetare, rezultatele arată că secvențele lexicale recurente, marcatorii de poziționare și structurile sintactice diferă semnificativ între eseurile în engleză și cele în germană, atât ca frecvență, cât și ca funcție retorică. Eseurile în engleză favorizează poziționarea explicită, atenuarea interpretărilor și raționamentele speculative, în timp ce cele în germană pun accent pe evaluare, justificare structurată și formulări modale prudente. Datele rezultate din chestionar confirmă aceste tendințe: engleza este percepută ca mai fluentă și expresivă, iar germana ca mai rigidă, tehnică și solicitantă. Această suprapunere între analiza corpusului și percepțiile studenților arată că poziționarea autorială în scrierea academică multilingvă este în același timp un fenomen lingvistic, cultural și identitar.

Capitolul se încheie cu o reflecție asupra contribuțiilor generale ale studiului. Lucrarea aduce o înțelegere mai amplă a poziționării autoriale în scrierea academică multilingvă, prin îmbinarea analizei marcatorilor unici și plurilexicali, prin includerea limbii germane în studiul comparativ și prin corelarea rezultatelor obținute din analiza de corpusului de eseuri cu percepțiile autorilor lor. Totodată, evidențiază dificultățile cu care se confruntă studenții multilingvi, nevoiți să se adapteze între tradiții retorice care valorizează, pe de o parte, încrederea și dialogul, iar pe de altă parte, prudența și impersonalitatea. În final, teza subliniază implicațiile pedagogice, pledând pentru sprijin sporit în formarea viitorilor specialiști / cercetători, astfel încât aceștia să poată echilibra claritatea, fluenta și cerințele disciplinare în contexte academice diverse.

Bibliografie selectivă

- Adel, A. (2022). Writer and reader visibility in humanities research articles: Variation across language, regional variety and discipline. *English for specific purposes*, 65, 49–62.
- Anthony, L. (2020). AntConc (Version 4.2.0) [Computer Software]. Waseda University. <https://www.laurenceanthony.net/software/AntConc>
- Bao, K., & Liu, M. (2022). A Corpus Study of Lexical Bundles Used Differently in Dissertations Abstracts Produced by Chinese and American PhD Students of Linguistics. *Frontiers in Psychology*, 13, 1–13.
- Bardi, M., & Muresan, L.-M. (2014). Changing Research Writing Practices in Romania: Perceptions and Attitudes. In K. Bennett (Ed.), *The Semi-Periphery of Academic Writing: Discourses, Communities and Practices* (pp. 121–147). Palgrave.

- Bekar, M., & Yakhontova, T. (2021). Dimensions of Student Writer's *Self* in Qualitative Research Interviews. In L. M. Muresan & C. Orna-Montesinos (Eds.), *Academic Literacy Development. Perspectives on Multilingual Scholars' Approaches to Writing* (pp. 185–206). Palgrave Macmillan.
- Bennett, K., & Muresan, L. M. (2016). Rhetorical incompatibilities in academic writing: English versus the Romance cultures. *Synergy*, 12(1), 95–119. <http://www.synergy.ase.ro/issues/2016-vol12-no-1/10-Bennett-Muresan.pdf>
- Biber, D. (2006). *University Language. A corpus-based study of spoken and written registers*. John Benjamins Publishing Company.
- Biber, D., & Barbieri, F. (2007). Lexical bundles in university spoken and written registers *English for specific Purposes*, 26, 263–286.
- Biber, D., Conrad, S., & Cortes, V. (2004). If you look at...: Lexical bundles in university teaching and textbooks. *Applied Linguistics*, 25(3), 371–405.
- Brommer, S. (2018). *Sprachliche Muster. Eine induktive korpuslinguistische Analyse wissenschaftlicher Texte*. De Gruyter.
- Burger, H. (2010). *Phraseologie. Eine Einführung am Beispiel des Deutschen* (4th ed.). Erich Schmidt Verlag.
- Bychkovska, T., & Lee, J. J. (2017). *At the same time*: Lexical bundles in L1 and L2 university student argumentative writing. *Journal of English for Academic Purposes*, 30, 38–52.
- Charles, M. (2009). Stance, Interaction and the Rhetorical Patterns of Restrictive Adverbs: Discourse Roles of *Only*, *Just*, *Simply* and *Merely*. In M. Charles, D. Pecorari, & S. Hunston (Eds.), *Academic Writing. At the Interface of Corpus and Discourse* (pp. 152–169). Continuum.
- Clyne, M. (1987). Cultural differences in the Organization of Academic Texts. *Journal of Pragmatics*, 11, 211–247.
- Diewald, G. (1993). Zur Grammatikalisierung und Polyfunktionalität. *Zeitschrift für Sprachwissenschaft*, 12(2), 218–234.
- Duszak, A. (1997). Cross-cultural academic communication: a discourse-community view. In A. Duszak (Ed.), *Culture and Styles of Academic Discourse* (pp. 11–39). Mouton de Gruyter.
- Eisenberg, P. (2004). *Grundriß der deutschen Grammatik: Band 2. Der Satz* (2nd ed.). J. B. Metzler.
- Franck, N. (2017). *Handbuch wissenschaftliches Arbeiten*. Ferdinand Schöningh.
- Helbig, G. (1983). *Geschichte der neueren Sprachwissenschaft* (2nd ed.). Westdeutscher Verlag.
- Hyland, K. (2005). Stance and engagement: a model of interaction in academic discourse. *Discourse Studies*, 7(2), 173–191.
- Hyland, K. (2008). Academic clusters: Text patterning in published and postgraduate writing. *International Journal of Applied Linguistics*, 18(1), 41–62.
- Hyland, K. (2012). Bundles in Academic Discourse. *Annual Review of Applied Linguistics*, 32, 150–169.
- Hyland, K., & Tse, P. (2005). Hooking the reader: a corpus study of evaluative *that* in abstracts. *English for Specific Purposes*, 24, 123–139.
- Li, J., & Schmitt, N. (2009). The acquisition of lexical phrases in academic writing: A longitudinal case study. *Journal of Second Language Writing*, 18, 85–102.
- Muresan, L. M., & Orna-Montesinos, C. (2021). Academic Literacy Development: What Does It Entail for Multilingual Scholars? In L. M. Muresan & C. Orna-Montesinos (Eds.),

- Academic Literacy Development. Perspectives on Multilingual Scholars' Approaches to Writing* (pp. 1–16). Palgrave Macmillan.
- Pérez-Llantada, C. (2014). Formulaic language in L1 and L2 expert academic writing: Convergent and divergent usage. *Journal of English for Academic Purposes*, 14, 84–94.
- Petric, B. (2002). Students' Attitudes Towards Writing and the Development of Academic Writing Skills. *The Writing Center Journal*, 22(9), 9–27.
- Siepmann, D. (2006). Academic Writing and Culture: An Overview of Differences between English, French and German. *Meta* 11, 1, 131–150.
- Simpson-Vlach, R., & Ellis, N. C. (2010). An academic formulas list (AFL). *Applied Linguistics*, 31, 487–512.
- Sommers, N., & Saltz, L. (2004). The Novice as Expert: Writing the Freshman Year. *CCC*, 56(1), 124–149.
- Steyer, K. (2018). Lexikalisch geprägte Muster – Modell, Methoden und Formen der Onlinepräsentation. In K. Steyer (Ed.), *Sprachliche Verfestigung. Wortverbindungen, Muster, Phrasem-Konstruktionen* (pp. 227–264). Narr Francke Attempo Verlag.
- Stumpf, S. (2015). *Formelhafte (Ir-)Regularitäten. Korpuslinguistische Befunde und sprachtheoretische Überlegungen*. Peter Lang.
- Swales, J. M. (1990). *Genre Analysis. English in Academic and Research Settings*. Cambridge University Press.
- Swales, J. M., & Feak, C. B. (2012). *Academic Writing for Graduate Students. Essential Tasks and Skills*. University of Michigan Press.
- Thompson, G. (2001). Interaction in Academic Writing: Learning to Argue with the Reader. *Applied Linguistics*, 22(1), 58–78.
- Wallner, F. (2014). *Kollokationen in Wissenschaftssprachen. Zur lernerlexikographischen Relevanz ihrer wissenschaftssprachlichen Gebrauchsspezifika*. Stauffenburg Verlag.
- Wray, A. (2002). *Formulaic Language and the Lexicon*. Cambridge University Press.